

Komentar k Mateju 21,8-11

Origen nas vabi, da se pridružimo množici, ki pozdravlja Jezusa

16,18. Učenca sta šla in storila, kar jima je Jezus naročil: pripeljala sta oslico in oslička itd., do [odlomka]: »*To je Jezus, prerok iz Nazareta v Galileji*« (Mt 21,6-11). [...]

V skladu s tem, kar smo prej razpravljali o **dveh učencih**, poslanih, da odvežeta **oslico** in z njo **oslička**, in o vsem, kar je bilo povedano o tem odlomku, pojasnimo tudi naslednje:

Rečeno je, da sta učenca odšla in storila, kar jima je Zveličar naročil, ter mu pripeljala oslico in oslička.

Nista ju pustila gola, temveč sta ju okrasila z oblačili, ki so izražala milino, in z njimi olepšala oslico in oslička, ki sta ju bila odvezala — s takšnimi rečmi, s kakršnimi sta bila tudi sama okrašena in odeta.

To sta storila zato, da bi Gospodova Beseda (Logos) jezdil na njiju in počival na njiju, sedeč na oblačilih tistih, ki učijo, saj je on edini vodnik nad tistimi, ki so odvezani in ga nosijo. Jezus torej sedi na oblačilih učencev, ki učijo, oblačilih, ki so bila položena na oslico in oslička, saj mora vsak človek Kristusu, ponižnemu kralju, ki jezdi na živinčetu in mlademu osličku, darovati nekaj svojega.

»Velika množica je pogrinjala svoja oblačila po poti, drugi pa so lomili veje z dreves in jih razprostirali po poti.« (Mt 21,8)

— Torej, **velika množica** je skupaj z Jezusom vstopila v Jeruzalem. Ti ljudje so pokazali sad sprejemanja Odrešenika tako, da so pod njega polagali svoja oblačila, podobno kot so prej z njimi okrasili oslico in oslička, na katerem je sedel. Ob poti, po kateri je Jezus vodil oslico in oslička proti Jeruzalemu, je množica razprostirala svoja oblačila, da bi tako oslica in osliček hodila proti svetemu mestu z nogami, očiščenimi zemlje in zemeljskih skrbi, brez vsakršne umazanije.

Vidimo tudi tretjo skupino, poleg dveh učencev in množice, ki je pogrinjala oblačila: drugi so namreč urejali lep okras poti, po kateri je Jezus jezdil — in ta lep okras so predstavljale **veje, ki so jih lomili z dreves** in jih polagali tisti, ki so že položili tudi svoja oblačila. V tem primeru imamo **štiri skupine**:

učenca, ki sta razvezala živali,
oslico in oslička,
veliko množico,
tiste, ki so lomili veje in jih polagali po poti.

Zdi se mi, da se omenja tudi **peta** in **šesta skupina** med tistimi, ki so šli **pred Jezusom** in tistimi, ki so **mu sledili**. Lahko bi rekli, da so tisti, ki so šli pred Jezusom, pripadniki izraelskega ljudstva pred njegovim prihodom — pravični ali preroki; medtem ko tisti, ki hodijo za njim, predstavljajo tiste, ki so po njegovem prihodu sprejeli Logos (Besedo), naj bodo to pravični ali apostoli Kristusa. Vendar tisti, ki so šli pred njim, niso govorili nič drugega kot tisti, ki so hodili za njim: vsi so skupaj klicali v en glas, enodušno, hvalili človekov prihod Zveličarja z vzklikom:

»Hozana Davidovemu Sinu!«,

in njegov drugi prihod:

»Blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem!«,

ter njegovo poveličanje v sveti kraj s:

»Hozana na višavah!«

19. Z omenjenimi tremi vzkliki, ki so jih enodušno izgovarjali tako tisti, ki so šli pred Jezusom, kot tisti, ki so mu sledili, je on vstopal v pravi Jeruzalem; [...]

Po vsem tem si pogledjmo še, kaj pomeni vzklik:

»Hozana Davidovemu Sinu! Blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem! Hozana na višavah!«

Izraz »Blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem« je v tej obliki zapisan v Psalmu, ki v nekaterih rokopisih nosi številko 117.

Zdi se mi, da so besede pred tem vzklikom: »Blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem«, v hebrejščini izražene kot: »Hozana Davidovemu Sinu,« in ne z običajno prošnjo »Gospod, reši, prosim.«

Hebrejsko besedilo se glasi:

ANNA ADONAI OSIANNA, ANNA ADONAI ASLIANNA, BAROUK ABBA BSAIM ADONAI.

Zato se mi zdi, da so evangeliji, ki so jih naknadno zapisali Grki, ki niso poznali hebrejskega jezika, pomešali izraze, uporabljene v tem odlomku iz omenjenega psalma.

Če pa si želiš natančen prevod tega besedila, poslušaj, kako ga je prevedel Akvila, ki pravi: »Gospod, reši, prosim! Gospod, pomagaj! Blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem!«

Naj zdaj ponovno **povzamemo** pomen tega odlomka. Lahko rečemo, da sta — bodisi Pavel in Peter ali pa katera koli druga učitelja — po Jezusovem naročilu razvezala vezi tistih izmed obrezanih in neobrezanih ter jih tako okrasila in pripravila, da bi lahko Logos (Beseda) jezdil na njih ob vstopu v Jeruzalem.

Vse ostalo sledi isti razlagi.

Po drugi plati pa lahko to razumemo tudi **duhovno**: vedno, ko kdo sprejme Jezusa, mu pripravi pot tako, da razgrne svoja »oblačila« (svoje življenje), jo okraši z vejami in gre pred njim ali za njim.

In tako lahko rečemo, da vsak človek — z dejanji, ki jih je že storil — hodi pred Jezusom, z dejanji, ki jih bo še storil, pa hodi za njim in izgovarja besede, ki so zapisane v evangeliju.

To je naše razumevanje teh odlomkov. Če pa kdo drugače misli, naj sam poišče in razloži večje stvari.